

MARIUSZ ORŁOWSKI

METODYŚCI W LUBLINIE (1953-2018).
65 LAT PRACY DUSZPASTERSKIEJ I DIALOGU
EKUMENICZNEGO

METHODISTS IN LUBLIN (1953-2018).
65 YEARS OF PASTORAL WORK AND ECUMENICAL DIALOGUE

Abstract. The origins of Methodism in Lublin are connected with the person of Michał Rud (1907-1998), who for many years was a local preacher of the Methodist Church in Lublin. At the beginning he organized Methodist services in his private apartment at 12 Kresowa Street and in 1993 led to the opening of the Methodist Church chapel at 5 Borelowskiego Street. After the death of Michał Rud in 1998 the activity of the Methodist Church in Lublin lost its initial impetus and gained momentum only from 2010 in connection with the activity of rev. Dariusz Zuber. After rev. Dariusz Zuber took over the parish in Olsztynek in 2011 the development of Methodism in Lublin again lost its dynamics.

Key words: Methodism; The United Methodist Church in Poland; Methodists in Lublin; ecumenism.

Powstanie zboru metodystycznego w Lublinie związane jest z przybyciem do tego miasta w 1953 r. świeckiego kaznodziei Michała Ruda (1907-1998).

Michał Rud urodził się 7 listopada 1907 r. w Rudzie Wołoskiej w rodzinie prawosławnej. W 1930 r. ukończył Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Bartosza Głowackiego w Tomaszowie Lubelskim. W 1942 r. – podczas okupacji – w lubelskiej cerkwi zawarł związek małżeński z pochodzącą z Lublina Natalią z domu Gierasimiuk.

Pierwsze zetknięcie się Michała Ruda z metodyzmem nastąpiło w 1948 r. w Zamościu, gdzie poznał Włodzimierza Sobolewa (1878-1965)¹ – pastora

---

Mgr lic. Mariusz ORŁOWSKI – doktorant Instytutu Ekumenicznego KUL; adres do korespondencji – e-mail: mariusz_orlowski@o2.pl

¹ Por. W. BENEDYKTOWICZ, *Długie życie. Pamięci Włodzimierza Sobolewa*, „Pielgrzym Polski” 1965, nr 9, s. 87-88.

miejscowej parafii metodystycznej. „Dziwne rozgrzanie serca”, podobne do tego, którego doświadczył ks. Jan Wesley², sprawiło, że przystąpił wraz z żoną do Kościoła metodystycznego, a następnie rozpoczął naukę na kursie dla pracowników misyjnych tego Kościoła w Klarysewie k. Warszawy.

Jeszcze tego samego roku decyzją władz kościelnych Michał Rud został skierowany do pracy misyjnej w Górze Śląskiej na Ziemiach Odzyskanych, gdzie władze komunistyczne przekazały metodystom w użytkowanie pochodzący z XVIII wieku poewangelicki kościół Świętej Trójcy. Na łamach „Pielgrzyma Polskiego”, organu prasowego Kościoła metodystycznego, zamieszczono w tym czasie krótką notatkę na temat działalności Michała Ruda, którą od początku charakteryzował rys ekumeniczny: „Góra Śląska. Zbór tutejszy urządził 31 lipca br. [1949 – przyp. M.O.] nabożeństwo ekumeniczne u siebie. Zagaił kaznodzieja miejscowy Michał Rud, poczem przemawiało 4 kaznodziei z innych denominacji. Na zakończenie odbyła się wspólna „uczta miłości” [agapa – przyp. M.O.]”³.

A oto jak pracę misyjną Michała Ruda wspominają po latach jego dwaj synowie: „[...] żeby mógł prowadzić nabożeństwa, musiał odszukać mieszkających w okolicy wyznawców ewangelickich i zainteresowanych słuchaniem Słowa Bożego. [...] Ojciec otrzymał od swojego brata ze Szczecinka rower i na nim jeździł po okolicznych wsiach jako misjonarz, ustalając, gdzie są ewangelicy i inni zainteresowani nabożeństwami w kościele w Górze. Po pewnym czasie prowadził nabożeństwa w tym kościele. Nie mieliśmy zbyt wielu środków do życia i czasami żyliśmy na granicy skrajnej nędzy. [...] Dopiero mama Natalia włączyła się, by wspomóc nas i jako wykwalifikowana krawcowa świadczyła usługi krawieckie, mając na wychowaniu dwóch synów”⁴.

---

² Ks. Jan Wesley (1703-91) – teolog i duchowny anglikański, który wraz ze swoim bratem Charlesem (1707-88) doprowadził do religijnego przebudzenia w Kościele Anglii i w rezultacie do powstania Kościoła metodystycznego. Mianem „dziwnego rozgrzania serca” określa ks. Jan Wesley swoje nawrócenie, które opisuje następująco: „Wieczorem bardzo niechętnie udałem się na spotkanie przy Aldersgate Street [siedziba zgromadzenia braci morawskich w Londynie – przyp. M.O.], gdzie jeden z obecnych czytał *Przedmowę Lutra do Listu do Rzymian*. Gdzieś na kwadrans przed dziewiątą, gdy czytany tekst opisywał zmianę, jakiej w sercu człowieka dokonuje Bóg przez wiarę w Chrystusa, poczułem dziwne rozgrzanie serca. Poczułem, że w kwestii zbawienia polegam wyłącznie na Chrystusie i zostało mi dane zapewnienie, że On zgładził wszystkie moje grzechy i uwolnił mnie od zakonu grzechu i śmierci (por. Rz 8,2). Ze wszystkich sił zacząłem modlić się za tych, którzy w szczególnie sposób szkodzili mi i prześladowali mnie. Zaraz potem złożyłem świadectwo o tym, co po raz pierwszy poczułem w moim sercu”. Cyt. za: *Jan Wesley o swoim nawróceniu*, „Pielgrzym Polski” 2003, nr 5 (763), s. 9.

³ *Nasze sprawy*, „Pielgrzym Polski” 1949, nr 9, s. 124.

⁴ Maszynopis ze wspomnieniami o M. Rudzie jego dzieci (Elżbiety, Olgierda i Aleksego Rudów), bez tytułu, Warszawa, 12 stycznia 2018. Kopia w archiwum autora artykułu.

W 1951 r. w rodzinie Rudów przyszło na świat trzecie dziecko – córka Elżbieta, a szykanowany przez komunistyczne władze, jako duchowny metodystyczny, Michał Rud nie mógł znaleźć w Górze Śląskiej pracy zarobkowej. Kiedy władze miasta zdecydowały o odebraniu metodystom budynku kościelnego i jego docelowej rozbiórce⁵, rodzina Rudów przeniosła się w 1953 r. do Lublina. Dzięki przychylności rodziców żony Michała Ruda zamieszkali przy ul. Okólnej 12, zajmując jeden pokój w dwupokojowym mieszkaniu. Michał Rud zatrudnił się w tym czasie w Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Lublinie na stanowisku technika BHP.

Po przybyciu do Lublina Michał Rud – jako pełniący obowiązki pastora – przez wiele lat organizował nabożeństwa metodystyczne w mieszkaniu przy ul. Kresowej 12 (osiedle ZOR Tatary), które rodzina Rudów otrzymała w 1959 r., z wielkim zaangażowaniem kolportował Pismo Święte i literaturę chrześcijańską, odwiedzał w domach wszystkich zainteresowanych Dobrą Nowiną i ostatecznie doprowadził do otwarcia w 1993 r. kaplicy Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego⁶ przy ul. Borelowskiego 5⁷.

1. LATA 1953-1989

Czasy PRL to pionierska praca Michała Ruda w Lublinie – kolportaż Biblii i literatury chrześcijańskiej, setki rozmów przeprowadzonych z osobami zainteresowanymi Ewangelią, nabożeństwa domowe i bezskuteczne starania o uzyskanie lokalu na potrzeby metodystycznych zgromadzeń od władz miasta⁸. Ten okres to również nawiązywanie przez Michała Ruda licznych kontaktów z chrześcijańskimi misjami na Zachodzie, skąd otrzymywał literaturę chrześcijańską i Biblię, m.in. w języku rosyjskim. Podjęta przez niego próba przemycenia tychże Biblii w latach 70. ubiegłego wieku do ZSRR zakończyła się fiaskiem z powodu donosu jednego z „sympatyków” zboru. Doszło do tego, gdyż – jak wspomina Julian Grzesik – M. Rud był człowiekiem, który kochał miłością Chrystusową nawet

⁵ Kościół został rozebrany w 1966 roku. Obecnie na jego miejscu znajduje się skwer.

⁶ Decyzję o zmianie nazwy z „Kościół Metodystyczny” na „Kościół Ewangelicko-Methodystyczny” podjęła 21 kwietnia 1990 r. obradująca w Ostródzie Konferencja Doroczna Kościoła. Kościół Ewangelicko-Methodystyczny w RP jest częścią Zjednoczonego Kościoła Metodystycznego (The United Methodist Church).

⁷ Por. *Śp. Brat Michał Rud*, „Pielgrzym Polski” 1998, nr 7/8 (705/706), s. 31.

⁸ Por. tamże.

otaczających go konfidentów. Opowiadał im o Bożej miłości i zbawieniu w Panu Jezusie⁹.

W pierwszych latach po wprowadzeniu stanu wojennego w Polsce do kraju zaczęła napływać pomoc materialna z Zachodu w postaci paczek z odzieżą i żywnością, dystrybucją których zajmował się w Lublinie m.in. lokalny oddział Polskiej Rady Ekumenicznej [dalej: PRE]. W akcję przekazywania paczek dla najuboższych mieszkańców miasta zaangażował się również Michał Rud¹⁰. Aktywność społeczna Michała Ruda wynikała z jego wierności metodystycznej zasadzie głoszącej, iż „nie ma uświęcenia jak tylko uświęcenie społeczne”¹¹.

Wzorem chrześcijańskiego zaangażowania w pracy na niwie Pańskiej byli dla Michała Ruda metodystyczni pionierzy – ks. Jan Wesley i jego współpracownicy¹². Swymi przemyśleniami na ten temat dzielił się na łamach „Pielgrzymia Polskiego”: „Duchowni Kościoła winni sobie [...] uświadomić prawdę, że są posłanccami sprawującymi poselstwo Chrystusowe i niosącymi zabłąkanym duszom wieść o zbawieniu. Nie mogą być nieczułymi kapłanami, obojętnie patrzącymi i przechodzącymi obok ginących i zranionych śmiertelnym jadem grzechu dusz ludzkich. Muszą z pełnym poświęceniem pośpieszyć z pomocą potrzebującym, nie bacząc na własne wygody i przyjemności, wyzbywając się niezrozumiałej obojętności. Podobnie jak lekarz obowiązany jest służyć choremu i cierpiącemu najdalej idącą pomocą, tak i duchowny winien bez cienia wahania ratować ginące i skazane na wieczne zatracenie dusze ludzkie”¹³.

Na okres transformacji ustrojowej państwa polskiego przypadają pierwsze działania lubelskich metodystów o charakterze kulturalno-religijnym. W 1988 r. na zaproszenie PRE gościła po raz pierwszy w Polsce orkiestra dęta Armii Zbawienia, czyli Korpus Muzyczny Świątyni w Exeter z Wielkiej Brytanii. Tournée obejmowało występy w trzech miastach: Poznaniu, Warszawie i Lublinie, gdzie współorganizatorem występów orkiestry był Kościół metodystyczny¹⁴. W sobotę 17 września 1988 roku Armia Zbawienia koncertowała przed lubelską parafią luterańską przy ul. I Armii Wojska Polskiego, a następnie przeparałowała

⁹ Por. J. GRZESIK, *Wspomnienia o Michale Rudzie*, mps. Kopia w archiwum autora artykułu.

¹⁰ Por. tamże.

¹¹ E. PUŚLECKI, *Przedmowa do wydania polskiego*, w: *Zasady Socjalne Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego*, Wydawnictwo „Pielgrzym Polski” b.m.w. b.r.w., s. 7.

¹² Por. W. BENEDYKTOWICZ, *Współpracownicy Jana Wesleya*, „Pielgrzym Polski” 1962, nr 11, s. 106-108.

¹³ M. RUD, *Wrażenia z konferencji teologicznej*, „Pielgrzym Polski” 1972, nr 4, s. 38.

¹⁴ Por. *The Salvation Army. Polska 1988*, Zakład Poligraficzny Kościoła Metodystycznego, Warszawa 1988.

przez Krakowskie Przedmieście do miejsca zakwaterowania w Domu Turysty. Kolejnego dnia salwacjoniści wystąpili w Muszli Koncertowej w Ogrodzie Saskim, a następnie ponownie przemaszerowali główną ulicą miasta. Liderem zespołu był podpułkownik Bramwell Booth, wnuk Wiliama Bootha – założyciela Armii Zbawienia, a orkiestrą dyrygował Paul Collings¹⁵. Wydarzenie miało charakter ekumeniczny i doszło do skutku dzięki zaangażowaniu i współpracy wszystkich działających wówczas w Lublinie Kościołów protestanckich.

2. PO 1989 ROKU

W 1992 r. rozpoczęła swą działalność w Lublinie szkoła języka angielskiego College of English „U Metodystów” z siedzibą przy ul. Borelowskiego 5, której dyrektorem został Zygmunt Wrona¹⁶. Aktualnie w szkole naucza się dzieci i dorosłych na szesnastu poziomach zaawansowania językowego. Nauka odbywa się w systemie dwusemestralnym: jesienno-zimowym i wiosenno-letnim. W ofercie szkoły znajdują się kursy przygotowujące do egzaminów *Cambridge English* (FCE, CAE, CPE) oraz do egzaminu maturalnego. Szkoła dysponuje dwunastoma salami wyposażonymi w nowoczesne tablice multimedialne oraz wysokiej klasy sprzęt audiowizualny. Słuchacze College of English „U Metodystów” mogą bezpłatnie korzystać z biblioteki szkolnej wyposażonej w różnego rodzaju pomoce dydaktyczne do nauki języka angielskiego¹⁷.

W październiku 1993 r., w siedzibie College of English „U Metodystów” przy ul. Borelowskiego 5, nastąpiło oficjalne otwarcie kaplicy Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego w Lublinie, w której do 2010 r. gromadziło się kilkunastoosobowe grono wiernych.

Z powodu pogarszającego się stanu zdrowia Michała Ruda w latach 1993-1996 opiekę duszpasterską nad lubelskim zborem metodystycznym sprawował ks. Adam Kleszczyński, który dojeżdżał z Warszawy. Gościnnie posługiwali w tym czasie również ks. dr Dale Walker z Konstancina, ks. sup. Adam Kuczma z Warszawy i ks. Henryk Konieczny z Łodzi. Po objęciu w 1996 r. przez ks. Adama Kleszczyńskiego funkcji pastora w parafii Opatrzności Bożej w Łodzi opiekę nad lubelską placówką metodystyczną przejął ks. Andrzej Malicki, który dojeżdżał

---

¹⁵ Por. *Armia Zbawienia przemaszeruje przez Lublin*, „Kurier Lubelski” z 16-18 września 1988, nr 181 (7927), s. 8; *Koncerty Armii Zbawienia*, „Sztandar Ludu” z 19 września 1988, nr 219 (13606), s. 5.

¹⁶ Szkoła nie jest agendą kościelną, lecz prywatną własnością rodziny Wronów.

¹⁷ Por. *O szkole*, www.metodysci.com.pl/o-szkole (17.01.2018).

z Kielc. Po przeniesieniu ks. Andrzeja Malickiego do Katowic lubelskimi metodystami opiekował się ks. Janusz Daszuta z Kielc, a po nim ks. Jerzy Markowski z Przemyśla.

Michał Rud, który przez ostatnie dwa lata swego życia był częściowo sparaliżowany i wymagał stałej opieki, zmarł 13 czerwca 1998 r. W związku ze śmiercią Michała Ruda kondolencje rodzinie zmarłego i lubelskiej społeczności metodystycznej złożył na piśmie prawosławny biskup lubelski i chełmski Abel, który m.in. napisał: „Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci dobrze znanego nam brata Michała. Wraz z moim duchowieństwem oraz społecznością prawosławną dzielimy ból wspólnoty metodystycznej w Lublinie oraz najbliższej rodziny, prosząc naszego wspólnego Pana, Boga Życia i Zmartwychwstania, by dał wieczny odpoczynek temu oddanemu pracownikowi Ewangelii, ekumeniście szanowanemu przez wszystkich w szerokiej rodzinie ekumenicznej”¹⁸.

W imieniu wspólnoty parafialnej lubelskiej parafii polskokatolickiej pisemne kondolencje do rodziny zmarłego i lubelskiej wspólnoty metodystycznej skierował również ks. inf. Bogusław Wołyński, który m.in. napisał: „W imieniu naszej Wspólnoty Parafialnej Matki Bożej Wniebowziętej Kościoła Polskokatolickiego «Serce dla Serc» w Lublinie przekazuję Żonie, Córce i Synom zmarłego śp. Michała Ruda, pastora Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego, naszą pamięć i modlitwę. Pragnę podkreślić, że ze zmarłym Bratem śp. Michałem wiązała mnie przyjaźń. Podczas długich rozmów podziwiałem Jego głęboką wiarę i nabywałem głębi życia. Czcigodni Żono, Córko, Synowie! Możecie być dumni z takiego Męża i Ojca. Czcigodna Wspólnoto Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego! Możecie być dumni, że taki Pastor prowadził Was do Boga”¹⁹.

Od października 1993 r. do listopada 2006 r. nabożeństwa metodystyczne w Lublinie odbywały się praktycznie raz w miesiącu. Dopiero decyzja Rady Kościoła o rozpoczęciu systematycznej pracy misyjnej w mieście nad Bystrzycą od grudnia 2006 r. sprawiła, że działalność lubelskiej placówki metodystycznej zaczęła nabierać rozmachu. Opiekę nad lubelskimi metodystami przejął ks. sup. Zbigniew Kamiński, który delegował do służby duszpasterskiej w Lublinie swojego wikariusza z parafii Dobrego Pasterza w Warszawie – ks. Jacka Olejniczaka. Prowadził on niedzielne nabożeństwa Słowa Bożego trzy razy w miesiącu, a raz w miesiącu nadal dojeżdżał ks. Jerzy Markowski, który przewodniczył nabożeństwu Słowa Bożego z sakramentem Wieczerzy Pańskiej. Ponadto odbywały się nabożeństwa bożonarodzeniowe i wielkopiątkowe. Zbór metodystyczny uczestniczył także w Tygodniach Modlitw o Jedność Chrześcijan [dalej: TMoJCh].

¹⁸ List kondolencyjny bpa Abła, mps.

¹⁹ List kondolencyjny ks. inf. Bogusława Wołyńskiego, mps.

W sobotę 21 stycznia 2006 r. odbyło się w lubelskim zborze metodystycznym ekumeniczne nabożeństwo w ramach TMoJCh, podczas którego kazanie, odnoszące się do Słowa Bożego, wygłosił ks. Jerzy Markowski. Modlitewny Tydzień odbywał się pod hasłem „Gdzie dwóch albo trzech gromadzi się w Moje imię, tam jestem pośród nich” (Mt 18,20).

W sobotę 20 stycznia 2007 r. podczas TMoJCh, który odbywał się pod hasłem „Nawet głuchym przywraca słuch i niemym mowę” (Mk 7,37), Słowem Bożym podczas nabożeństwa ekumenicznego w zborze metodystycznym dzielił się ks. Jacek Olejniczak.

TMoJCh w 2008 roku odbywał się pod hasłem „Nieustannie się módlcie” (1 Tes 5,17). Do posługi Słowa Bożego podczas ekumenicznego nabożeństwa w zborze metodystycznym, które odbyło się w sobotę 19 stycznia, zaproszono pastora Mariusza Maikowskiego z lubelskiego zboru Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Dzień wcześniej w parafii luterańskiej gościnnie posługiwał, jako kaznodzieja, ks. Jacek Olejniczak. „Punkt wyjścia wygłoszonej nauki stanowił fragment ze Starego Testamentu (Iz 55,6-9). Ks. Olejniczak mówił o konieczności lektury Pisma Świętego w chrześcijańskich rodzinach. Wskazywał na podobieństwa między liturgią luterańską i metodystyczną, dając jako przykład tekst spowiedzi powszechnej”²⁰ – zanotował Adrian Uljasz.

W 2009 roku lubelscy metodyści nie zorganizowali swojego nabożeństwa ekumenicznego w ramach TMoJCh, natomiast w roku 2010 odbyło się – w czwartek 21 stycznia – luterańsko-metodystyczne nabożeństwo ekumeniczne w lubelskiej parafii ewangelicko-augsburskiej, podczas którego kazanie wygłosił ks. Jacek Olejniczak. „Pastor Olejniczak podkreślił w kazaniu, że powinniśmy trwać przy Jezusie Chrystusie i świadczyć o Jego nauce tu i teraz, czyli we współczesnych czasach i w swoim środowisku. Nauczał słuchaczy, że wierni powinni postępować tak, żeby ich świadectwo było przekonujące dla innych. Krytykował skłonność wielu chrześcijan do powierzchownej, a zarazem ostentacyjnej religijności. Z drugiej strony zwrócił uwagę na fakt, że dzisiejsi chrześcijanie zbyt mało uczestniczą w życiu religijnym. Gromadzenie się wiernych w kościele nazwał spotkaniem się w imię Chrystusa i Jego chwały”²¹ – napisał po nabożeństwie A. Uljasz. TMoJCh w 2010 roku odbywał się pod hasłem „Wy jesteście tego świadkami” (Łk 24,48).

²⁰ A. ULJASZ, *Pierwsze nabożeństwo Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan*, www.lublin.luteranie.pl/2013/12/pierwsze-nabozenstwo-tygodnia-modlitw-o-jednosc-chrzescijan/ (17.01.2018).

²¹ A. ULJASZ, *Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 2010. Nabożeństwo ekumeniczne*, www.lublin.luteranie.pl/2013/12/tydzien-modlitw-o-jednosc-chrzescijan-2010-nabozenstwo-ekumeniczne/ (17.01.2018).

Do ważniejszych wydarzeń, które miały miejsce w tym czasie, należy zaliczyć udział lubelskich metodystów w festiwalu „Gościniec protestancki” – projekcie prowadzonym przez Ekologiczny Klub UNESCO z Piask k. Lublina, w ramach którego odbyła się prezentacja lubelskiego środowiska protestanckiego²². Lubelscy metodyści, obok innych lubelskich zborów protestanckich, przygotowali na festiwal stoisko prezentujące Kościół Ewangelicko-Methodystyczny, a pastor Jacek Olejniczak wziął udział w debacie o dziedzictwie protestanckim w Lublinie. Festiwal „Gościniec protestancki” odbył się w dniach 2-3 października 2008 r. w Akademickim Centrum Kultury UMCS „Chatka Żaka” w Lublinie.

Kuratorem lubelskiego zboru metodystycznego od października 1993 r. do sierpnia 2010 r. był dyr. Zygmunt Wrona²³, a nabożeństwa – jak już wspomniano – odbywały się w kaplicy mieszczącej się w budynku College of English „U Metodystów” przy ul. Borelowskiego 5. Dzięki staraniom kuratora kaplica uzyskała estetyczny wystrój. Opiekun placówki wyposażył ją w kazalnicę, stół komunijny i wiszący na ścianie krzyż z czarnego drewna oraz instrument klawiszowy i nagłośnienie²⁴.

Od września 2010 r. lubelscy metodyści wynajmowali na swoje nabożeństwa kaplicę w budynku I zboru Kościoła Zielonoświątkowego przy ul. Tatarskiej 5. W związku ze zmianą miejsca metodystycznych nabożeństw w lubelskiej edycji „Gazety Wyborczej” w każdy piątek września 2010 r. ukazywało się ogłoszenie następującej treści: „KOŚCIÓŁ METODYSTYCZNY, ul. Tatarska 5, niedziele, godz. 17.00. Jedyne popołudniowe nabożeństwa protestanckie w Lublinie! Zapraszamy co tydzień!”.

Zaszły również zmiany na stanowiskach pastora i kuratora zboru. Nowym pastorem zboru został mianowany ks. Dariusz Zuber, a kuratorem Mariusz Orłowski, dotychczasowy sekretarz zboru.

Ciekawą inicjatywą ekumeniczną tego ostatniego było prowadzenie comiesięcznych Ekumenicznych Spotkań Dyskusyjnych w „Unitasie”²⁵, w których

---

²² Por. O. GULIŃSKA, *Gościniec protestancki. O aktualnej działalności Ekologicznego Klubu UNESCO opowiada Przemysław Kuśmierczyk*, „Opornik. Gazeta Obywatelska” 2008, nr 8 (35), s. 14.

²³ Por. P. RESZKA, *List do chrześcijan (niektórych)*, „Gazeta Wyborcza. Lublin” z 6 października 2005, s. 1.

²⁴ Por. *Nowy rozdział pracy kościelnej w Lublinie*, „Pielgrzym Polski” 1993, nr 12 (650), s. 36.

²⁵ Ekumeniczne Spotkania Dyskusyjne w „Unitasie” odbywały się w latach 1999-2004, a ich organizatorem było Ekumeniczne Stowarzyszenie Charytatywne „Unitas”, którego sekretarzem (w latach 1999-2000), a następnie przewodniczącym (w latach 2000-2007) był Mariusz Orłowski. Nawiązywały one do Ekumenicznych Spotkań Dyskusyjnych organizowanych w latach 80. i 90. ubiegłego stulecia przez lubelski oddział Społecznego Towarzystwa Polskich Katolików. Por. M. ORŁOWSKI, *Ekumeniczne Stowarzyszenie Charytatywne „Unitas”*, w: *Kalendarz Ekumeniczny 2002. Na początku*

uczestniczyli m.in. członkowie i sympatycy lubelskiej placówki metodystycznej. Jednym z zaproszonych prelegentów był Michał Siczek, absolwent Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie i diakon I zboru Kościoła Zielonoświątkowego w Lublinie, który 25 kwietnia 2002 r. wygłosił referat pt. *Powstanie i rozwój metodyzmu*, a 31 października 2002 r. wystąpił z prelekcją pt. *Hrabia Mikołaj Ludwik Zinzendorf (1700-1760) i bracia morawscy*²⁶.

Mariusz Orłowski był również współredaktorem *Kalendarza Ekumenicznego* i kwartalnika „Scriptores Scholarum”. Z jego inicjatywy w numerze *Chrześcijaństwo 2000* wyżej wymienionego kwartalnika ukazał się przedruk wywiadu²⁷ przeprowadzonego przez ks. Wawrzyńca Markowskiego z Borisem Trajkovskim²⁸ podczas jego wizyty w siedzibie władz Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego przy ul. Mokotowskiej 12 w Warszawie. Rozmowa z Prezydentem Macedonii została pierwotnie opublikowana na łamach „Pielgrzyma Polskiego”²⁹. Natomiast w *Kalendarzu Ekumenicznym 2002* staraniem Mariusza Orłowskiego ukazał się tekst autorstwa ks. Wawrzyńca Markowskiego pt. „*Na początku było Słowo...*”³⁰.

Mariusz Orłowski i Monika Drozd-Orłowska (w latach 2010-2014 sekretarz zboru) są redaktorami publikacji poświęconej s. Stanisławie Andronowskiej – postaci-symbolu lubelskiego ekumenizmu³¹. Wiernym współpracownikiem siostry Stanisławy Andronowskiej na niwie ekumenii był m.in. śp. Michał Rud, kaznodzieja miejscowy lubelskiego zboru metodystycznego, który za swą ekumeniczną działalność został w 1986 r. – podobnie jak siostra Stanisława Andronowska – odznaczony medalem „Serce dla Serc”³².

---

było Słowo (J 1,1a), red. J. Wojtysiak i in., Wydawnictwo Diecezjalne Sandomierz, Lublin–Sandomierz 2002, s. 146-147.

²⁶ Bracia morawscy – wspólnota religijna nawiązująca do ruchu braci czeskich. Bracia morawscy wywarli znaczący wpływ na poglądy ks. Jana Wesleya, prekursora metodyzmu.

²⁷ „*Moje całe życie jest związane z Kościołem...*”, „Scriptores Scholarum” 2000, nr 1 (26), s. 29-31.

²⁸ Boris Trajkovski (1956-2004) – wybrany w 1999 r. na Prezydenta Republiki Macedonii – przez wiele lat piastował urząd pastora jednej z macedońskich parafii Kościoła metodystycznego, a następnie honorowego przewodniczącego Rady Kościoła Metodystycznego w Macedonii. W 2004 roku zginął w katastrofie lotniczej.

²⁹ „*Moje całe życie jest związane z Kościołem...*”, „Pielgrzym Polski” 2000, nr 4 (726), s. 21-23.

³⁰ W. MARKOWSKI, „*Na początku było Słowo...*”, w: *Kalendarz Ekumeniczny 2002*.

³¹ M. ORŁOWSKI, M. DROZD-ORŁOWSKA (red.), *Siostra Stanisława Andronowska i jej ekumeniczne dzieło. Lubelska Szarytka we wspomnieniach nierzymskokatolików*, Signa Temporis, Podkowa Leśna 2010.

³² Więcej na temat wyróżnienia „Serce dla Serc” zob.: A. GRZEŚKOWIAK, *Ekumenizm w Lublinie*, „Studia i Dokumenty Ekumeniczne” 1987, nr 3(19), s. 94.

Od września 2010 r. cotygodniowym nabożeństwom niedzielnym lubelskich metodystów przewodniczył ks. Dariusz Zuber, który dojeżdżał z Warszawy. Każde nabożeństwo poprzedzała godzina biblijna, czyli studium tematyczne Pisma Świętego. Natomiast po nabożeństwie był czas na dyskusje przy ciastku, kawie lub herbacie. Raz w miesiącu metodystyczną placówkę misyjną w Lublinie odwiedzał ks. sup. Zbigniew Kamiński, który sprawował Wieczerszą Pańską³³.

Ustalono, że praca misyjno-ewangelizacyjna będzie ukierunkowana na pozyskiwanie nowych sympatyków i członków zboru poprzez otwarte godziny biblijne, nabożeństwa ekumeniczne oraz spotkania o charakterze kulturalno-religijnym, podczas których miano promować metodystyczne dziedzictwo. Godziny biblijne miały zachęcać do udziału w nich swoją tematyką, którą z założenia stanowiły przede wszystkim kontrowersyjne w kręgach chrześcijańskich tematy, takie jak: *in vitro*, ordynacja kobiet, znaczenie postu i modlitwy w życiu współczesnego człowieka, obecność Chrystusa w Wieczery Pańskiej/Komunii Świętej (symboliczna czy rzeczywista, duchowa czy materialna), znaczenie śmierci Chrystusa na Krzyżu, rola hermeneutyki biblijnej, natchnienie Biblii, dzień święty (niedziela czy sobota), relikwie, chrzest (dzieci czy dorośli), chrześcijanin a polityka czy homoseksualizm. W celu skuteczniejszego dotarcia do osób zainteresowanych na portalu społecznościowym Facebook założono w lutym 2011 roku stronę o nazwie *Metodyści w Lublinie*, gdzie oprócz wiadomości o cotygodniowych nabożeństwach i godzinach biblijnych zamieszczano również na bieżąco informacje o wszelkiej podejmowanej przez zbor aktywności o charakterze kulturalno-religijnym.

Pierwszym ekumenicznym wyzwaniem dla nowego pastora zboru było zaproszenie do posługi Słowem Bożym wystosowane przez proboszcza lubelskiej parafii luterańskiej. „W środę 24 listopada 2010 roku w kościele przy Ewangelickiej w Lublinie miało miejsce nabożeństwo odprawione w ramach cyklu comiesięcznych nabożeństw ekumenicznych, odbywających się przez cały rok w każdą czwartą środę miesiąca (z wyłączeniem okresu wakacyjnego) w różnych kościołach chrześcijańskich znajdujących się na terenie miasta. Liturgię Słowa Bożego poprowadził proboszcz lubelskiej Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Św. Trójcy – ks. dr Dariusz Chwastek, zaś kazanie w oparciu o tekst biblijny z Listu do Hebrajczyków (Hbr 11,1-10.12,1-3) wygłosił ks. Dariusz Zuber

---

³³ Por. Z. KAMIŃSKI, *Kartki z kroniki warszawskiego zboru*, „Pielgrzym Polski” 2011, nr 1/2 (855/856), s. 20.

z Parafii Ewangelicko-Methodystycznej w Lublinie”³⁴ – zanotowali na swej stronie internetowej lubelscy luteranie.

Interesujące ekumeniczne wydarzenie z metodystycznym akcentem miało miejsce w Lublinie również dwa miesiące wcześniej. 13 września 2010 r. odbyła się bowiem w kościele dominikanów Dyskusja Dwóch Ambon nt. *Krzyż u Ewangelików i Katolików* z udziałem abpa Damiana Zimonia, rzymskokatolickiego metropolity górnośląskiego z Katowic i ks. sup. Jana Ostryka z Poznania, reprezentującego Kościół Ewangelicko-Methodystyczny. W swojej wypowiedzi „ks. Jan Ostryk podkreślił, że krzyż to miejsce, które powinno jednoczyć chrześcijan. – *Miejsce, gdzie chrześcijanie przychodzą, aby się modlić i to jest przede wszystkim krzyż w rozumieniu ewangelików* – zaznaczył. Zauważył, że dziś bywa często, że krzyż powszednieje, wydaje się oczywisty. – *Krzyż nie ma prawa spowszednieć. Dziś często zachowujemy pewne tradycje, ale nie zachowujemy tego, co powinno być w naszym sercu* – podkreślił. Ewangelicki ksiądz przypomniał, że krzyż jest znakiem pojednania świętego Boga z grzesznym człowiekiem, pojednania, którego inicjatorem jest Bóg. – *Dla mnie krzyż wryty jest w sumieniu, sercu i życiu. Miejsce krzyża nie jest tylko w kościele, jest przede wszystkim w moim życiu, bo to życiem mam świadczyć, że Chrystus umarł i zmartwychwstał, bym ja mógł żyć* – powiedział. Podkreślił też, że krzyż to znak zwycięstwa życia nad śmiercią i dobra nad złem. – *Jakiegokolwiek informacje będę słyszał w telewizji, jakiegokolwiek wyczytam w gazecie, krzyż dla mnie będzie zawsze znakiem zwycięstwa, cokolwiek ktokolwiek chciałby z nim zrobić innego. Jest to znak Chrystusa i nikogo więcej* – powiedział”³⁵.

Niedziela 28 listopada 2010 r. okazała się dla lubelskich metodystów dniem szczególnym. Po raz pierwszy w historii lubelskiego zboru kazanie Słowa Bożego, podczas metodystycznego nabożeństwa, wygłosiła kobieta. Była nią Monika Zuber, probatorka metodystycznej parafii Dobrego Pasterza w Warszawie, a prywatnie żona pastora Dariusza Zuberera.

Interesujące jest to, że w styczniu 2011 r. Rada Zboru z ks. Dariuszem Zuberem na czele podjęła decyzję, iż oficjalnie obowiązującą w zborze wersją Modlitwy Pańskiej będzie wersja z frazą: „i nie dopuść, abyśmy ulegli pokusie” (za Biblią Tysiąclecia), zamiast tradycyjnego: „i nie wódź nas na pokuszenie”. Problem wzorca Modlitwy Pańskiej powrócił na przełomie maja i czerwca 2013 roku. Kurator zboru Mariusz Orłowski wyjaśniał tę kwestię w swym liście

³⁴ M. NER, *Listopadowe nabożeństwo ekumeniczne w kościele luteranskim*, www.lublin.luteranie.pl/2013/12/listopadowe-nabozestwo-ekumeniczne-w-kosciele-luteranskim/ (17.01.2018).

³⁵ *Debata ekumeniczna: krzyż powinien jednoczyć*, www.ekai.pl/debata-ekumeniczna-krzyz-powinien-jednoczyc/ (17.01.2018).

skierowanym do członków wspólnoty: „Drodzy Członkowie i Sympatycy Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Lublinie! W odpowiedzi na Wasze pytania odnośnie tekstu Modlitwy Pańskiej uprzejmie wyjaśniam, że w styczniu 2011 r. ustaliliśmy z ówczesnym pastorem Dariuszem Zuberem, że formalnie obowiązującą w naszym zborze wersją Modlitwy Pańskiej (*Ojciec nasz*) będzie wersja z frazą: «i nie dopuść, abyśmy ulegli pokusie» (za Mt 6,13 w przekładzie Biblii Tysiąclecia), zamiast tradycyjnego «i nie wódź nas na pokuszenie». Z wypowiedzi ap. Jakuba jednoznacznie bowiem wynika, że Bóg «nie wodzi człowieka na pokuszenie». Ap. Jakub kwestię tę rozstrzyga następująco: «Niechaj nikt, gdy wystawiony jest na pokusę, nie mówi: Przez Boga jestem kuszony; Bóg bowiem nie jest podatny na pokusy do złego ani sam nikogo nie kusi» (Jk 1,13, Biblia Warszawska). Modlitwa Pańska w wersji z frazą «i nie dopuść, abyśmy ulegli pokusie» była odmawiana zarówno na naszych metodystycznych nabożeństwach pod przewodnictwem ks. Dariusza Zubera, jak i na wszystkich nabożeństwach ekumenicznych za jego kadencji. Podejmując taką decyzję, kierowaliśmy się opiniami współczesnych biblistów. Jednocześnie założyliśmy, że nie będziemy nikogo zmuszać do odmawiania Modlitwy Pańskiej w innej niż tradycyjna wersji, jeżeli będzie to niezgodne z czyimiś przekonaniem, a tym bardziej piętnować odmawiania Modlitwy Pańskiej w tradycyjnej – zdaniem wielu współczesnych biblistów, niestety, niepoprawnej – wersji. Warto dodać, że nawet tłumaczenie Modlitwy Pańskiej na język polski zaliczyć należy do rodzaju literackiego, jakim jest liryka, co jeszcze bardziej widoczne jest w języku aramejskim, w którym został spisany oryginał Ewangelii Mateusza zawierający Modlitwę Pańską. Co za tym idzie, tekst Modlitwy Pańskiej odznacza się (w porównaniu z epiką) wysokim zmetaforyzowaniem powodującym jego wieloznaczność³⁶.

W 2011 r. lubelscy metodyści po raz kolejny uczestniczyli w TMOJCh organizowanym przez lubelski oddział PRE. Na ekumenicznym nabożeństwie metodystycznym – w sobotę 22 stycznia – Słowo Boże gościnnie głosił ks. Andrzej Gontarek, proboszcz parafii polskokatolickiej w Lublinie i przewodniczący lubelskiego oddziału PRE. Natomiast ks. Dariusz Zuber został zaproszony

---

³⁶ Treść wiadomości e-mail rozesłanej przez kuratora zboru Mariusza Orłowskiego do członków i sympatyków Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Lublinie dnia 2 czerwca 2013 r.: „Modlimy się «nie wódź nas na pokuszenie», co jest słabością przekładu. Greckie *peirasmós* oznacza «próbę». Anglikanie mogą obecnie modlić się słowami: «save us from the time of trial». Zachowaj nas od czasu próby. Wprowadzenie tego sformułowania uchwały najwyższe władze Kościoła anglikańskiego. Poszczególne Kościoły i wspólnoty lokalne mogą samodzielnie decydować, którą wersję modlitwy będą stosować podczas nabożeństw”. Cyt. za: *Noc na oddziale. Z ks. Wacławem Hryniewiczem rozmawiali Maciej Müller i Tomasz Ponikło*, www.prasa.wiara.pl/doc/733188.Noc-na-oddziale/2 (17.01.2018).

do posługi Słowem Bożym na nabożeństwie w parafii Kościoła Starokatolickiego Mariawitów, które odbyło się w poniedziałek 24 stycznia. W 2011 roku TMOJCh obchodzony był pod hasłem „Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach” (Dz 2,42).

Okazją do rewizyty ks. Dariusza Zuberera w lubelskiej parafii polskokatolickiej stało się natomiast nabożeństwo Drogi Krzyżowej, odprawione w środę 23 marca 2011 r. w ramach cyklu comiesięcznych nabożeństw ekumenicznych, podczas którego wygłosił on kazanie o Chrystusie cierpiącym³⁷.

Ciekawą inicjatywą o charakterze kulturalnym była, zorganizowana przez lubelskich metodystów przy współpracy z Instytutem Turystyki Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej i w jego siedzibie przy ul. Niecałej 4, wystawa fotografii pt. *Afganistan*, podczas której Zbigniew Pawlak przybliżył uczestnikom spotkania realia życia mieszkańców Afganistanu. Wydarzenie, które miało miejsce 17 marca 2011 r., zostało zauważone przez lokalne media: „Wystawa jest próbą odsłonięcia twarzy Afganistanu, zajrzenia pod metaforyczną burkę utkaną z mitów i informacji podawanych w mediach. Pomagają w tym dwa różne spojrzenia: reportażowe fotografie Zbigniewa Pawlaka – męskie, techniczne, komentujące rzeczywistość – oraz intuicyjne i liryczne, odsłaniające jedynie rąbek tajemnicy wschodniej kobiecości portrety kobiet w burkach autorstwa Ewy Szymczyk”³⁸.

O godzinie 20.00 w Wielki Piątek 22 kwietnia 2011 r. wyruszyła ulicami lubelskiej Starówki Ekumeniczna Droga Krzyżowa. Nabożeństwo było okazją do wspólnej modlitwy wiernych z różnych wyznań chrześcijańskich. W wielkopiątkowych modłach wzięło udział kilka tysięcy osób z Kościoła rzymskokatolickiego oraz Kościołów zrzeszonych w lubelskim oddziale PRE. Wśród zgromadzonych pod przewodnictwem bpa Mieczysława Cisko nie zabrakło również lubelskich metodystów, reprezentowanych przez ks. Dariusza Zuberera i członków Rady Zboru. Warto odnotować, że lubelski zbór był po raz pierwszy reprezentowany na tym ważnym dla lubelskiej ekumenii nabożeństwie.

Z kolei w niedzielę 24 kwietnia 2011 r. odbyło się wielkanocne nabożeństwo Słowa Bożego połączone z Wieczerzą Pańską. Liturgię komunijną sprawował ks. sup. Zbigniew Kamiński, a kazanie pt. *Zmartwychwstały zawoła Cię po imieniu* ponownie wygłosiła probatorka Monika Zuber.

³⁷ Por. *Miesięczny Informator Parafialny Kościoła Polskokatolickiego w Lublinie*, nr 181/3/2011, s. 7.

³⁸ *Wernisaż wystawy „Afganistan”*, www.kurierlubelski.pl/arttykul/381037,imprezy-w-czwartek-w-lublinie-i-regionie,id,t.html (17.01.2018).

27 kwietnia 2011 r., w ramach cyklu comiesięcznych nabożeństw ekumenicznych, odbyło się nabożeństwo Słowa Bożego, którego gospodarzami byli lubelscy metodyści. Ekumeniczne spotkanie stało się okazją do wspólnej modlitwy kilkunastu osób reprezentujących różne środowiska konfesyjne. Kazanie Słowa Bożego, nawiązujące do modlitwy arcykapłańskiej Chrystusa, wygłosił gościnnie znany lubelski ekumenista – ks. prof. Leonard Górka, były dyrektor Instytutu Ekumenicznego KUL³⁹.

18 czerwca 2011 r. zjazd metodystyczny w Lublinie po raz drugi gościł Zbigniewa Pawlaka, wieloletniego pracownika organizacji humanitarnej działającej na terenach byłych republik radzieckich, który zaprezentował multimedialny reportaż z pracy wśród ponad setki rodzin będących ofiarami ataku terrorystycznego na szkołę w Biesłanie we wrześniu 2004 r. Spotkanie odbyło się gościnnie w College of English „u Metodystów” przy ul. Borelowskiego 5.

Rozwój metodyzmu w Lublinie utracił swoją dynamikę po objęciu przez ks. Dariusza Zuberę parafii w Olsztyнку na przełomie listopada i grudnia 2011 r. Od stycznia 2012 r. metodystyczne nabożeństwa w Lublinie odbywały się tylko raz w miesiącu pod przewodnictwem ks. sup. Zbigniewa Kamińskiego, który dojeżdżał z Warszawy.

W sobotę 21 stycznia 2012 r. lubelscy metodyści po raz kolejny byli gospodarzami nabożeństwa w ramach TMoJCh, który odbywał się pod hasłem „Przemienieni przez zwycięstwo Jezusa Chrystusa” (por. 1 Kor 15,51-58). Nabożeństwu przewodniczył gościnnie ks. Dariusz Zuber, a kazanie Słowa Bożego do licznie zgromadzonych, reprezentujących różne Kościoły chrześcijańskie, wygłosił ks. dr Stefan Batruch, proboszcz parafii greckokatolickiej w Lublinie. Natomiast 25 kwietnia 2012 r. odbyło się kolejne nabożeństwo z cyklu comiesięcznych nabożeństw ekumenicznych, którego gospodarzami byli lubelscy metodyści. Ekumenicznym modlitwom ponownie gościnnie przewodniczył ks. Dariusz Zuber, a Słowo Boże zwiastował Mariusz Maikowski, pastor lubelskich adwentystów.

W czerwcu 2012 r. funkcję pastora metodystycznej placówki misyjnej w Lublinie objął ponownie ks. Janusz Daszuta z Kielc. Pełnił on swą posługę wśród lubelskich metodystów, początkowo dojeżdżając do Lublina dwa razy w miesiącu (do czerwca 2013 r.), a następnie – od września 2013 r. – raz na dwa miesiące. Za jego kadencji odbyło się ostatecznie jak do tej pory organizowane przez lubelskich metodystów nabożeństwo w ramach TMoJCh. W czwartek 24 stycznia 2013 r.

---

³⁹ Por. M. DROZD-ORŁOWSKA, *Lublin. Z kroniki zboru*, „Pielgrzym Polski” 2011, nr 5/6 (859/860), s. 25-26.

ks. Janusz Daszuta przewodniczył nabożeństwu, podczas którego kazanie Słowa Bożego wygłosił ks. dr Sławomir Pawłowski, przewodniczący Archidiecezjalnej Rady Ekumenicznej przy Metropolice Lubelskiej, który nauczał o trzech rodzajach ekumenizmu: naukowym, duchowym i praktycznym⁴⁰. W 2013 r. TMoJCh odbywał się pod hasłem „Czego Bóg od nas oczekuje?” (por. Mi 6,6-8). Natomiast ostatnie jak do tej pory organizowane przez lubelskich metodystów nabożeństwo w ramach comiesięcznych nabożeństw ekumenicznych miało miejsce 27 lutego 2013 r. Ekumenicznym modlitwom przewodniczył wówczas ks. Janusz Daszuta, a kazanie Słowa Bożego wygłosił ks. prof. Przemysław Kantyka – dyrektor Instytutu Ekumenicznego KUL. Od 2014 r. lubelski zbór metodystyczny z powodu małej liczebności (kilkoro wiernych) wycofał się z organizowania nabożeństw w ramach TMoJCh i innych nabożeństw ekumenicznych.

Od lutego do października 2014 r. metodystyczne nabożeństwa w Lublinie były zawieszane w wyniku wypowiedzenia dalszego udostępniania sali na zgromadzenia przez pastora I zboru Kościoła Zielonoświątkowego w Lublinie. W październiku tego samego roku zbór lubelskich metodystów opuściła rodzina Orłowskich. Przyczyną była różnica zdań na temat wizji rozwoju lubelskiej placówki metodystycznej, jaka zarysowała się od stycznia 2012 r. pomiędzy kuratorem zboru Mariuszem Orłowskim a Radą Kościoła. Kurator zboru nie godził się na wycofanie się Rady Kościoła ze wspierania systematycznej pracy misyjnej w Lublinie, która wyrażała się poprzez zapewnienie przez Radę Kościoła obsady pastorskiej na cotygodniowe nabożeństwa od grudnia 2006 r. do grudnia 2011 r. Decyzją Rady Kościoła metodystyczne nabożeństwa w Lublinie od stycznia 2012 r. zaczęły odbywać się pod przewodnictwem ks. sup. Zbigniewa Kamińskiego w cyklu comiesięcznym. Sytuacja nie uległa zmianie wraz z wyborem w 2013 r. na zwierzchnika Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w RP ks. sup. Andrzeja Malickiego, który zastąpił na tym stanowisku ks. sup. Edwarda Puśleckiego.

Po uzgodnieniu warunków użyczenia kaplicy Kościoła Wolnych Chrześcijan przy ul. Prusa 4a na nabożeństwa metodystyczne, zostały one wznowione od października 2014 r. Jednocześnie opiekę nad lubelską placówką metodystyczną objął ks. dr Edward Puślecki, który dojeżdżał do Lublina z Warszawy raz w miesiącu. Od tego czasu kuratorem zboru lubelskich metodystów jest Ryszard Chojecki.

Od czerwca 2016 r. pastorem lubelskich metodystów został ponownie ks. sup. Andrzej Malicki, który dojeżdżał z Warszawy. W pracy duszpasterskiej

---

⁴⁰ Zob. M. ORŁOWSKI, *Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 2013 w Lublinie okiem uczestnika*, „Pielgrzym Polski” 2013, nr 1/2 (879/880), s. 19.

w Lublinie pomagał mu probator Wojciech Ostrowski z Kielc. Nabożeństwa odbywały się raz w miesiącu.

Decyzją 97. Konferencji Dorocznej (Synodu) Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego w RP pastorem lubelskich metodystów od czerwca 2018 r. jest probator Wojciech Ostrowski, który jednocześnie – po śmierci ks. Janusza Daszuty – obsługuje parafię w Kielcach. Nabożeństwa w Lublinie odbywają się według ustaleń.

BIBLIOGRAFIA

- Armia Zbawienia przemarszeruje przez Lublin*, „Kurier Lubelski” z 16-18 września 1988, nr 181 (7927), s. 8.
- BENEDYKTOWICZ W., *Długie życie. Pamięci Włodzimierza Sobolewa*, „Pielgrzym Polski” 1965, nr 9, s. 87-88.
- BENEDYKTOWICZ W., *Współpracownicy Jana Wesleya*, „Pielgrzym Polski” 1962, nr 11, s. 106-108.
- Debata ekumeniczna: krzyż powinien jednoczyć*, www.ekai.pl/debata-ekumeniczna-krzyz-powinien-jednoczyc/ (17.01.2018).
- DROZD-ORŁOWSKA M., *Lublin. Z kroniki zboru*, „Pielgrzym Polski” 2011, nr 5/6 (859/860), s. 25-26.
- GRZESIK J., *Wspomnienia o Michale Rudzie*, mps.
- GRZEŚKOWIAK A., *Ekumenizm w Lublinie*, „Studia i Dokumenty Ekumeniczne” 1987, nr 3 (19), s. 92-94.
- GULIŃSKA O., *Gościńiec protestancki. O aktualnej działalności Ekologicznego Klubu UNESCO opowiada Przemysław Kuśmierczyk*, „Opornik. Gazeta Obywatelska” 2008, nr 8 (35), s. 14.
- Jan Wesley o swoim nawróceniu*, „Pielgrzym Polski” 2003, nr 5 (763), s. 9.
- KAMIŃSKI Z., *Kartki z kroniki warszawskiego zboru*, „Pielgrzym Polski” 2011, nr 1/2 (855/856), s. 20-22.
- Koncerty Armii Zbawienia*, „Sztandar Ludu” z 19 września 1988, nr 219 (13606), s. 5.
- List kondolencyjny bpa Abła, mps.
- List kondolencyjny ks. inf. Bogusława Wołyńskiego, mps.
- MARKOWSKI W., *„Na początku było Słowo...”*, w: *Kalendarz Ekumeniczny 2002. Na początku było Słowo (J 1,1a)*, red. J. Wojtysiak i in., Wydawnictwo Diecezjalne Sandomierz, Lublin–Sandomierz 2002.
- Maszynopis ze wspomnieniami o M. Rudzie jego dzieci (Elżbiety, Olgierda i Aleksego Rudów), bez tytułu, Warszawa, 12 stycznia 2018.
- Miesięczny Informator Parafialny Kościoła Polskokatolickiego w Lublinie*, nr 181/3/2011.
- „Moje całe życie jest związane z Kościołem...”*, „Pielgrzym Polski” 2000, nr 4(726), s. 21-23.
- „Moje całe życie jest związane z Kościołem...”*, „Scriptores Scholarum” 2000, nr 1(26), s. 29-31.
- Nasze sprawy*, „Pielgrzym Polski” 1949, nr 9, s. 124.
- NER M., *Listopadowe nabożeństwo ekumeniczne w kościele luterańskim*, www.lublin.luteranie.pl/2013/12/listopadowe-nabozenstwo-ekumeniczne-w-kościele-luteranskim/ (17.01.2018).
- Noc na oddziale. Z ks. Wacławem Hryniewiczem rozmawiali Maciej Müller i Tomasz Ponikło*, www.prasa.wiara.pl/doc/733188.Noc-na-oddziale/2 (17.01.2018).
- Nowy rozdział pracy kościelnej w Lublinie*, „Pielgrzym Polski” 1993, nr 12 (650), s. 36.
- ORŁOWSKI M., DROZD-ORŁOWSKA M. (red.), *Siostra Stanisława Andronowska i jej ekumeniczne dzieło. Lubelska Szarytka we wspomnieniach nierzymskokatolików*, Signa Temporis, Podkowa Leśna 2010.

- ORŁOWSKI M., *Ekumeniczne Stowarzyszenie Charytatywne „Unitas”*, w: *Kalendarz Ekumeniczny 2002. Na początku było Słowo (J 1,1a)*, red. J. Wojtysiak i in., Wydawnictwo Diecezjalne Sandomierz, Lublin–Sandomierz 2002, s. 146-147.
- ORŁOWSKI M., *Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 2013 w Lublinie okiem uczestnika*, „Pielgrzym Polski” 2013, nr 1/2 (879/880), s. 18-19.
- O szkole*, www.metodysci.com.pl/o-szkole (17.01.2018).
- PUSLECKI E., *Przedmowa do wydania polskiego*, w: *Zasady Socjalne Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego*, Wydawnictwo „Pielgrzym Polski” b.m.w. b.r.w., s. 5-7.
- RESZKA P., *List do chrześcijan (niektórych)*, „Gazeta Wyborcza. Lublin” z 6 października 2005, s. 1.
- RUD M., *Wrażenia z konferencji teologicznej*, „Pielgrzym Polski” 1972, nr 4, s. 38-39.
- Śp. Brat Michał Rud*, „Pielgrzym Polski” 1998, nr 7/8 (705/706), s. 31.
- The Salvation Army. Polska 1988*, Zakład Poligraficzny Kościoła Metodystycznego, Warszawa 1988.
- ULJASZ A., *Pierwsze nabożeństwo Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan*, www.lublin.luteranie.pl/2013/12/pierwsze-nabozenstwo-tygodnia-modlitw-o-jednosc-chrzescijan/ (17.01.2018).
- ULJASZ A., *Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 2010. Nabożeństwo ekumeniczne*, www.lublin.luteranie.pl/2013/12/tydzien-modlitw-o-jednosc-chrzescijan-2010-nabozenstwo-ekumeniczne/ (17.01.2018).
- Wernisaż wystawy „Afganistan”*, www.kurierlubelski.pl/artukul/381037,imprezy-w-czwartek-w-lublinie-i-regionie,id,t.html (17.01.2018).

METODYŚCI W LUBLINIE (1953-2018).

65 LAT PRACY DUSZPASTERSKIEJ I DIALOGU EKUMENICZNEGO

Streszczenie

Początki metodyzmu w Lublinie związane są z osobą Michała Ruda (1907-1998), który przez wiele lat był miejscowym kaznodzieją Kościoła metodystycznego w Lublinie. Na początku organizował on metodystyczne nabożeństwa w swoim prywatnym mieszkaniu przy ul. Kresowej 12, a w 1993 r. doprowadził do otwarcia kaplicy Kościoła metodystycznego przy ul. Borelowskiego 5. Po śmierci Michała Ruda w 1998 r. aktywność Kościoła metodystycznego w Lublinie straciła swój pierwotny impet i nabrała rozmachu dopiero od 2010 r. w związku z działalnością ks. Dariusza Zuberę. Po objęciu przez ks. Dariusza Zuberę parafii w Olsztyńku w 2011 r. rozwój metodyzmu w Lublinie ponownie stracił swoją dynamikę.

Słowa kluczowe: metodyzm; Kościół Ewangelicko-Metodystyczny w Polsce; metodyści w Lublinie; ekumenizm.